

Sannhetsøken?

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Det finnes så mange som sier seg å søke sannheten. Det finnes og mange som sier seg å ha funnet den. Noe her og noen der. Pontius Pilatus sa til Jesus: "Hva er sannhet?" og trakk på skuldrene.

Sannhet?

Skriften forteller at Gud viser sin kjærlighet ved at Kristus døde for oss mens vi enda var syndere, den forteller at mennesket er uten unskyldning fordi Gud har åpenbart hvem Han er i skaperverket og at den frelsesplan for nasjonene som Gud hadde bestemt fra evige tider og skjult nå er blitt åpenbart gjennom han profeter ved Den hellige Ånd. En kan derfor undre seg når så mange mennesker sier seg å være sannhetssøkende og likevel ikke tar imot evangeliet.

Nå sier skriften og at «denne verdens gud har forblindet de vantroes sinn så ikke lyset fra evangeliet skal skinne i mørket» og at i forbindelse med skapelsesåpenbaringen at det er mennesker som satser alt for å «holde sannheten nede i urettferdighet», så det er klart at ivrige krefter arbeider for at sannheten skal skjules for menneskene. Likevel vil jeg mene at sannheten vil la seg finne av den som søker den!

Jeg ser for meg et torg der mennesker strømmer ut fra en mengde gater som kommer inn dit og fortsetter ut gjennom en mengde andre gater som går ut på andre siden. Fra disse andre gatene strømmer mennesker som går ut igjen på de gater de første kom ut fra! Alle disse menneskene snakker med seg selv og andre om sin søken etter sannheten, sin lensel etter å «finne den rette veien». De hører på hverandre, de diskuterer fram og tilbake, de advarer hverandre og de gir hverandre råd – den veien har jeg prøvd, den virker ikke – du burde prøve den veien, den sies å være god...

Midt på dette torget står en mann, en enkel, en vanlig mann å se til om en ikke ser nøyere etter. Han sier, og han roper ut: »Jeg er veien, sannheten og livet!» han roper ut: » Kom til meg alle dere som strever og har tungt å bære og jeg vil gi dere hvile!», men de haster videre!

Dagen er overskyet, men fra tid til annen bryter solstrålene gjennom skymassene og treffer akkurat der mannen står, det kan få noen til å stanse opp et øyeblikk. Men da stiger stemmene med advarsler og råd og det trykkes og dyttes i folkemassen slik at strømmen igjen flyter fritt over torget!

Disse menneskene sier seg å søke de evige spørsmålene, hvor kommer jeg fra og hvor går jeg hen? Hva er meningen med livet? Finnes det en gud eller en høyere makt? Hvorfor er naturen vår så full av fantastiske ting, lover som fungerer og hva er liv og hva er død? Fra tid til annen står det fram mennesker som sier seg å ha funnet svaret på noen av disse spørsmål, men så går det

ikke lenge før en annen kommer med et annet svar. Menneskene prøver vei etter vei, håp blusser opp for snart å slukne igjen.

Jesus sier et sted:» Alle dem som hører av Faderen og lærer, de kommer til meg.....» Men det står stadig fram mennesker som sier seg å ha hørt fra den evige Gud og som ikke kommer til Ham. Jeg undres!

Nå sier Skriften at Gud skapte mennesket i sitt bilde, det står at så høyt elsket han verden at han ga sin sønn, det står at Sønnen kom ikke til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham. Hvorfor lar de seg ikke frelse, hvorfor haster de forbi denne mannen med den utstrakte hånden til alle som går forbi? Hvorfor kjenner de ikke igjen han som er utgangspunktet for deres skapelse og liv?

De sier seg å søke sannheten, men når Han som er sannheten rekker dem hånden slår de den bort og haster videre. Jewg tror ikke de søker hverken Gud eller sannheten, de søker ikke den Gud som skapte dem i sitt bilde, de søker en gud som de har skapt i sitt og når en slik gud forkynnes tar de med glede imot! Jeg tror heller ikke at de søker sannheten, den evige og uforanderlige, jeg tror de søker etter å få bekreftet det de selv har definert som sant! De ønsker ikke å bøye seg for en evig sannhet og en tilgivende, elskende, nådefull Gud og bøye seg under Hans vilje, de vil at sannheten og guden skal bøye seg for dem og gjøre deres vilje.